

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Επί σχεδίου Νόμου «περί τροποποίησης της νομοθεσίας Οργανισμών των Κοινωνικής Ασφάλισης».

Προς την Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Διὰ τοῦ ὑπὸ κρίσιν νομοσχεδίου σκοπεῖται ἡ ἀντιμετώπισις καὶ ρυθμισίς ὠρισμένων εἰδικῆς φύσεως ζητημάτων, τὰ ὁποῖα ἀνέκυψαν κατὰ τὴν λειτουργίαν ἐνίων Ὀργανισμῶν Κοινωνικῆς Ασφάλισης.

Ὅπως κατωτέρω αἰτιολογεῖται ἡ σκοπούμενη ρύθμισις εἰδικῶς κατὰ ὄργανισμὸν Κοινωνικῆς Ασφάλισης :

Α' Ταμείων Συντάξεων Ἡθοποιῶν, Συγγραφέων καὶ Τεχνικῶν Θεάτρου.

1. Δυνάμει τῶν διατάξεων τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ τέως Ταμείου Συντάξεων Ἡθοποιῶν, Συγγραφέων, Μουσικῶν καὶ Τεχνικῶν Θεάτρου καὶ Κινηματογράφου ὑπῆργοντο εἰς τὴν ἀσφάλισιν αὐτοῦ ὑποχρεωτικῶς :

α) Οἱ ἠθοποιοί, οἱ ὑποβολεῖς, οἱ σκηνοθέται, οἱ χορογράφοι, οἱ διευθυνταὶ ἢ ὁδηγοὶ σκηνῆς, οἱ σκηνογράφοι, οἱ ἐνδυματολόγοι, οἱ μουσικοὶ, οἱ διευθυνταὶ ὀρχήστρας (μαέστροι) ὡς καὶ οἱ διδάσκοντες μουσικοὶ, οἱ ταμίαι καὶ οἱ θυρωροὶ-λεγκταὶ εἰσιτηρίων.

β) Οἱ θεατρικοὶ συγγραφεῖς καὶ οἱ μουσικοσυνθέται θεατρικῶν καὶ κινηματογραφικῶν ἔργων.

γ) Τὸ τεχνικὸν προσωπικὸν θεάτρου καὶ κινηματογράφου, καὶ

δ) οἱ αὐτοτελῶς δι' ἴδιον λογαριασμὸν ἐργαζόμενοι καραγκιοζοπαῖκται.

2. Προϊόντος τοῦ χρόνου ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ Ταμείου ἐσημείωσε σταθερὰν ἐπιδεινώσιν εἰς βαθμὸν ὥστε, ἀμβανομένης ὑπ' ὄψιν καὶ τῆς ἐπικειμένης πλήρους ἐξαντλήσεως τῶν παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος διαθεσίμων, ἀ διαφαίνεται ὅτι θὰ καταστῇ προβληματικὴ ἡ καταβολὴ, ἐπὶ τοῦ ἔτους 1974, τῶν συντάξεων εἰς τοὺς συνταξιοδοτούμενους. Κύρια αἰτία τῆς καταστάσεως ταύτης, ὑπῆρξαν ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ ραγδαία αὐξήσις τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ Ταμείου λόγῳ αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ καὶ τοῦ ὕψους τῶν συντάξεων), ὡ' ἑτέρου δὲ ἡ παράλληλος, συνεχῆς καὶ σοβαρὰ μείωσις τῶν ἐσόδων τοῦ ἐκ κοινωνικῶν πόρων (καὶ δὴ ἐκ τοῦ φόρου ημοσίων θεαμάτων, ἐκ τοῦ ὁποίου τὸ μερίδιον τοῦ Ταμείου πὸ 37 ἑκατομμύρια κατῆλθεν εἰς 19 τοιαῦτα (μεταξὺ τῶν τῶν 1967-1973).

Ἡ αὐξήσις τῶν δαπανῶν ὀφείλεται ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν ἄξισιν τοῦ ὕψους τῶν καταβαλλομένων συντάξεων, συνεπεία τῆς ἀναπροσαρμογῆς τούτων (σημειώθη ὅτι ἡ ἀναπροσαρμογὴ ἐγένετο βάσει ἡμερομισθίου ἀνειδικητότου ἐπίτου τοῦ ἔτους 1969 καὶ οὐχὶ τοῦ 1973) ὡς καὶ εἰς τὴν αὐξήσιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συνταξιοδοτούμενων, συνεπεία θετικής ἐννοικωτέρων προϋποθέσεων συνταξιοδοτήσεως καὶ ὡ' ἑτέρου ἐνεκα τῆς εἰσόδου νέων συνταξιούχων ἐκ τῶν ἐργαζομένων εἰς τὸν κινηματογράφον (χειρισταί, ταμίαι κλπ.).

3. Πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς οἰκονομικῆς ἐξυγιάνσεως τοῦ Ταμείου διὰ τοῦ Ν.Δ. 224/73 ἐξηρέθησαν ἀφ' ἑνὸς ἐκ τῆς ἀσφάλισης τούτου καὶ ὑπῆλθον εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Κ.Α. διάφοροι κατηγορίαι ἠσφαλισμένων ὡς οἱ καραγκιοζοπαῖκται, μουσικοὶ, τεχνικοὶ κινηματογράφου, ταμίαι, θυρωροὶ κλπ. ὡς μὴ ἀνήκοντες εἰς τὴν τάξιν τῶν ἠθοποιῶν καὶ ὡ' ἑτέρου ἠδύγηθησαν οἱ πόροι τοῦ Ταμείου δι' αὐξήσεως τῶν προῶν ἐργοδότη καὶ ἠσφαλισμένου ἀπὸ 6 % εἰς 8,50 % καὶ ἀπὸ 6 % εἰς 7 % ἀντιστοίχως.

Ἐπίσης προεβλέφθη καὶ ἡ ἐνίσχυσις τοῦ Ταμείου μέχρι 5 ποσοῦ τῶν 100 ἑκατομμυρίων ἐτησίως ἐκ τοῦ Κρατικοῦ ὑπολογισμοῦ.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν προσώπων, τῶν ὁποίων διεκτέπη ἡ ἀσφάλις, ἀνέρχεται εἰς 1.200 περίπου ἐπὶ συνόλου ἠσφαλισμένων 3.140 (καραγκιοζοπαῖκται 13, τεχνικοὶ κινηματογράφου 7, μουσικοὶ 182, ταμίαι Θεάτρου, κινηματογράφου 175, θυρωροὶ 175).

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ρητῶς ἐξαιρουμένων ἐκ τῆς ἀσφάλισης τοῦ Ταμείου, ἐξηρέθησαν ἐπίσης ἐκ τούτου καὶ οἱ θεατρικοὶ συγγραφεῖς καὶ οἱ μουσικοὶ τῆς Λυρικῆς Σκηνῆς.

Ἡ ἐξαιρέσις αὕτη ἐχώρησεν ἐμμέσως διὰ τῆς διατάξεως τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὡς ἄνω Ν.Δ. 224/73, διὰ τῆς ὁποίας ὀρίζεται ὅτι «τὰ παραμένοντα εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου πρόσωπα ἐξαιροῦνται ταύτης, δι' ὅσον χρόνον ὑπάρχοντα διὰ κυρίαν συντάξιν εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἐτέρου φορέως λόγῳ παροχῆς τῆς αὐτῆς ἢ ἐτέρας ἀπασχολήσεως, δι' ἣν ἀσφαλίζονται εἰς τὸ Ταμεῖον». Ὅπως οἱ θεατρικοὶ συγγραφεῖς, οἱ ὁποῖοι κατὰ κανόνα εἶναι καὶ δημοσιογράφοι καὶ ἀσφαλίζονται ἐκ τῆς ἰδιότητος τῶν ταύτης εἰς τὸ οἰκείον Ταμεῖον Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἐργημερίδων Ἀθηνῶν καὶ Θεσ/νίκης, ἐξαιροῦνται τῆς ἀσφάλισης τοῦ Ταμείου Ἡθοποιῶν μετὰ ἀσφάλισιν καὶ καταβολῆν εἰσφορῶν δεκαετηρίδων ὁλοκλήρων.

Διὰ τῆς ἐξαιρέσεως τῶν κατηγοριῶν τούτων τῶν ἠσφαλισμένων, μετὰ δεκαετίας ὁλοκλήρους ὑπαγωγῆς τῶν εἰς τὴν ἀσφάλισιν, δημιουργεῖται ὄντως ὀξύ πρόβλημα, διότι οὐδέποτε οὗτοι θὰ παραιτηθῶν τοῦ αἰτήματός τῶν περὶ ἐπαναφορᾶς τῶν εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου καὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς διαταραχθείσης ἀσφαλιστικῆς τῶν καταστάσεως.

Ὅυτε ὕφίσταται προηγούμενον διακοπῆς διὰ νόμου τῆς ἀσφαλιστικῆς κατηγορίας τινὸς προσώπων ἐκ τοῦ φορέως εἰς ἐν ὑπῆργοντο ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν.

Τὴν ἀποκατάστασιν τῆς γενομένης εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην τῶν ἠσφαλισμένων ἀδικίας, σκοπεῖ τὸ ὑπὸ κρίσιν σχέδιον Ν. Δ/τος, διὰ τοῦ ὁποίου ρυθμίζονται αἱ ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 224/73 προκληθεῖσαι ἀδικίαι εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους τοῦ Ταμείου.

4. Εἰδικώτερον διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπὸ κρίσιν σχεδίου Ν. Δ/τος προβλέπεται ἡ ἐπανυπαγωγὴ εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου ἀπάντων τῶν ἐξαιρουμένων τῆς ἀσφάλισης αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐξαιρέσεως τῶν εἶχον συμπληρώσει χιλίας διακοσίας (1.200) ἡμέρας εἰς τὴν ἀσφάλισιν αὐτοῦ.

Οἱ μὴ συμπληρώσαντες τὸν χρόνον τούτον θὰ ἐξαιρουθῶν νὰ παραμένουν εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ι.Κ.Α.

Ὅυτως ἰκανοποιεῖται, ἐν πολλοῖς, ἡ ἀρχὴ τῆς μὴ ἀπωλείας τῶν κεκτημένων δικαιωμάτων.

Διὰ τῆς παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου αὐξάνεται ἡ εἰσφορὰ ἠσφαλισμένου τῶν προσώπων τῶν ἐπανερχομένων εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου κατὰ 2 % πέραν τῆς ὑπὸ τῶν λοιπῶν ἠσφαλισμένων καταβαλλομένης τοιαύτης. Διὰ τῆς αὐξήσεως ταύτης θ' ἀντιρροπηθῇ ἡ διὰ τὴν συνταξιοδότησιν ταύτην μελλοντικὴ δαπάνη τοῦ Ταμείου.

Διὰ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 καταργεῖται, ἀφ' ἧς ἴσχυεν, ἡ παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 224/73. Διὰ τῆς καταργουμένης διατάξεως ὠρίσθη ὅτι ἐπὶ μίαν διετίαν τὰ ἐξαιρούμενα τῆς ἀσφάλισης τοῦ Ταμείου πρόσωπα θὰ δικαιοῦνται συντάξεως παρὰ τῷ ΙΚΑ, βάσει τῆς νομοθεσίας τοῦ Ταμείου. Ἡδη, μετὰ τὴν ἐπαναφορὰν τῶν προσώπων τούτων εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου, καθίσταται ἀνευ ἀντικειμένου ἡ διάταξις αὕτη.

Διὰ τῆς παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καταργεῖται ἡ παράγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν.Δ. 224/73 διὰ τῆς ὁποίας, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ἀπεκλείσθησαν τῆς ἀσφάλισης τοῦ Ταμείου οἱ θεατρικοὶ συγγραφεῖς καὶ οἱ μουσικοὶ τῆς Λυρικῆς Σκηνῆς.

Μετὰ τὴν κατάργησιν ταύτης οἱ θεατρικοὶ συγγραφεῖς καὶ οἱ μουσικοὶ τῆς Λυρικῆς Σκηνῆς θὰ ἐξαιρουθῶν νὰ ὑπάρχοντα εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου Συντάξεων Ἡθοποιῶν Συγγραφέων καὶ Τεχνικῶν Θεάτρου, ὡς καὶ πρότερον.

Β'. Ταμεῖον Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων.

1. Οἱ πόροι τοῦ Ταμείου Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων τοῦ Κράτους, παρὰ τῷ ὁποίῳ ἀσφαλίζονται διὰ τὸν κλάδον συντάξεως πάντες ἐν γένει οἱ ἐπὶ σχέσει ἐργασίας ὑπηρετοῦντες εἰς τὰ Ἐμποροβιο-

μηχανικά και Έπιμεληματοβιοτεχνικά Έπιμελητήρια του Κράτους, προέρχονται έξ εισφορών των ήσφαλισμένων και έργοδοτών (Έπιμελητηρίων) επί των άποδοχών των ήσφαλισμένων και έξ έτησίαις εισφοράς των Έπιμελητηρίων επί των πάσης φύσεως έσόδων αυτών. Διά τής ύπ' αριθμ. 142062/Σ. 1829/6-12-1968 άποφάσεως του Έπουργού Κοινωνικών Έπηρεσιών (ΦΕΚ 719 Β'), αι εισφοραί αύται ώρίσθησαν εις :

- (α) 8 % εις βάρος των ήσφαλισμένων επί των άποδοχών των (αύξησις κατά 1 %)
- (β) 10 % εις βάρος των έργοδοτών επί των άποδοχών των ήσφαλισμένων (αύξησις κατά 3 %)
- (γ) 5 % μέχρι 31-12-1971 ύπολογιζόμενη επί των πάσης φύσεως έσόδων των Έπιμελητηρίων (αύξησις κατά 2 %).

2. Το Συμβούλιον τής Έπικρατείας διά των ύπ' αριθμ. 1956/71 και 1957/71 άποφάσεών του ήκύρωσε την μνημονευθείσαν άπόφασιν του Έπουργού Κοινωνικών Έπηρεσιών, καθ' ό μέρος δι' αύτής ηύξήθησαν αι εισφοραί των Έπιμελητηρίων, έκ του λόγου ότι ή αύξησις αύτη θεσπισθεΐσα άνευ τής συγκαταθέσεως των Έπιμελητηρίων, ύπερέβη τά ύπό του άρθρου 4α του Ν. 2868/1922 έπιτρεπόμενα όρια, ήτοι τό ποσοστόν 6 %.

3. Βραδύτερον έξεδόθη ή ύπ' αριθμ. 32/3/9250/11-1-72 άπόφασις του Έπουργού Κοινωνικών Έπηρεσιών, δι' ής ηύξήθη άπό 5 % εις 8 % ή έτησία εισφορά επί των πάσης φύσεως έσόδων άπό του έτους 1972 και έντεϋθεν των συγκατατεθέντων μόνον Έπιμελητηρίων (Έμποροβιομηχανικών), των δέ Έπαγγελματοβιοτεχνικών τοιούτων ώρίσθη εις 3 %.

4. Έν όψει τής ύφισταμένης άδυναμίας ρυθμίσεως των πόρων του Ταμείου δι' άποφάσεων του Έπουργού Κοινωνικών Έπηρεσιών λόγω του ύπό των διατάξεων του άρθρου 4α του Ν. 2868/1922 έπιτασσομένου περιορισμού και πρός άποκατάστασιν τής διαταραχθείσης οικονομικής καταστάσεως του Ταμείου, αλλά και πρός ενιαίαν ρύθμισιν τής ειδικής εισφοράς, προτείνεται :

(α) Η αύξησις τής εισφοράς των Έπιμελητηρίων άπό 7 % εις 10 % επί των άποδοχών των ήσφαλισμένων ύπαλλήλων των και άπό 3 % προκειμένου περί των Έπαγγελματοβιοτεχνικών Έπιμελητηρίων και άπό 5 % προκειμένου περί των Έμποροβιομηχανικών τοιούτων, άτινα ήδη καταβάλλουν ταύτην δυνάμει τής ύπ' αριθμ. 32/3/9250/72 Έπουργικής άποφάσεως, εις 8 % επί των πάσης φύσεως έσόδων των.

(β) Η μή έπιστροφή των καταβληθεισών εις τό Ταμειον εισφορών ύπό των Έπιμελητηρίων, δυνάμει τής ύπ' αριθμ. 142062/Σ. 1829/6-12-68 Έπουργικής άποφάσεως, ήτις ήκυρώθη ύπό του Συμβουλίου τής Έπικρατείας.

5. Έκ τής ρυθμίσεως ταύτης θά έπέλθη αύξησις των έσόδων του Ταμείου κατά 2,8 έκκτ. έτησίως, θά άποτραπή δέ δαπάνη τούτου 11,3 εκ.

6. Έπί τω τέλει ορθολογικωτέρας λειτουργίας του Ταμείου προτείνεται περαιτέρω ή θέσπισις διατάξεως, δι' ής παρέχεται έξουσιοδότησις, όπως αι διατάξεις τής περι τό Ταμειον νομοθεσίας τροποποιούνται κλπ. δι' άποφάσεων του Έπουργού Κοινωνικών Έπηρεσιών μετά γνώμην του Δ.Σ. του Ταμείου και ουχι μετά πρότασιν αυτού. γεγονός ύπερ καθιστά τό Έπουργείον δέσμιον του Δ.Σ. του Ταμείου, καθ' όσον κατά την παγίαν νομολογίαν του Συμβουλίου τής Έπικρατείας, τούτο δέν έχει ειμή την ευχέρειαν έγκρίσεως ή άπορρίψεως των προτάσεων του Ταμείου.

Γ'. ΙΚΑ-Ταμεία Συντάξεων Έφημεριδοπωλών και Έπαλλήλων Πρακτορείων Άθηνών και Θεσσαλονίκης.

1. Διά των ύπ' αριθμ. Φ. 55/9269/18-12-71, Φ. 55/5145/18-12-72 και Φ. 55/2336/21-4-73 άποφάσεων του Έπουργού Κοινων. Έπηρεσιών ένεκρίθη ή παροχή δώρου επί ταΐς έορταΐς Χριστουγέννων Νέου έτους 1971 - 1972, 1972-1973 ως και επί ταΐς έορταΐς του Πάσχα 1973 εις τούς έφημεριδοπωλάς τούς ήσφαλισμένους :

- α) εις τό Ταμειον Συντάξεων Έφημεριδοπωλών και Έπαλλήλων Πρακτορείων Άθηνών, β) εις τό Ταμειον Συντάξεων

Έφημεριδοπωλών και Έπαλλήλων Πρακτορείων Θεσσαλονίκης και γ) εις τό Ίδρυμα Κοινωνικών Άσφαλίσεων.

2. Έπό των άνωτέρω άποφάσεων προεβλέπετο ότι προκειμένου περί των ήσφαλισμένων εις τό Ι.Κ.Α. έφημεριδοπωλών τό δώρον θά καταβλάετο ύπό των οικείων Έπιμελητοσχημάτων τούτου επί τής άποδόσει αύτῶ τής συνολικής διά την αίτίαν ταύτην δαπάνης παρά α) του Ταμείου Συντάξεων Έφημεριδοπωλών και Έπαλλήλων Πρακτορείων Θεσ/νίκης, διά τά καταβληθησόμενα δώρα εις τούς έφημεριδοπωλάς Μακεδονίας - Θράκης και β) του Ταμείου Συντάξεων Έφημεριδοπωλών και Έπαλλήλων Πρακτορείων Άθηνών διά τά καταβληθησόμενα δώρα εις τούς έφημεριδοπωλάς των άλλων περιοχών τής χώρας.

3. Το Ταμειον Συντάξεων Έφημεριδοπωλών και Έπαλλήλων Πρακτορείων Άθηνών δέν απέδωσεν εις τό Ι.Κ.Α. τό παρ' αύτου καταβληθέν ποσόν διά δώρον επί ταΐς έορταΐς Χριστουγέννων 1971 Νέου έτους 1972 και Πάσχα 1973. Παρόμοια θέματα προέκυψαν και κατά τό παρελθόν κατά την καταβολήν δώρου εις τούς έφημεριδοπωλάς και έρρυθμίσθησαν διά του ύπ' αριθ. 1097/72 Ν. Δ/τος.

4. Κατόπιν των άνωτέρω καθίσταται άναγκαία ή διά νομοθετικής όδοϋ ρύθμισις των προκυψάντων θεμάτων ήτοι τής άποδόσεως εις τό ΙΚΑ των ποσών άτινα τούτο κατέβλεπεν εις τούς έφημεριδοπωλάς, διά δώρα Χριστουγέννων 1971, 1972 ως και δώρου Πάσχα 1973 και νομιμοποιήσεως τής σχετικής δαπάνης των Ταμείων.

Ταμειον Συντάξεως Αυτοκινήτιστων.

Η ισχύουσα διάταξις τής παρ. 4 του άρθρου 17 του Ν.Δ. 404/1974 όρίζει, προκειμένου περί ιδιοκτητών χρησιούχων ή έκμεταλλευτών φορτηγού αυτοκινήτου, ότι άναστέλλεται ή καταβολή τής συντάξεως αυτών, έφ' όσον τό φορτηγόν αυτοκίνητον ύπερβαίνει τούς έξ τόνους.

Έπειδή διά τούς ιδιοκτήτας χρησιούχους ή έκμεταλλευτάς έπιβατικών αυτοκινήτων και λεωφορείων δημοσίας χρήσεως, ή άνωτέρω διάταξις προβλέπει την άναστολήν τής συντάξεώς των, μόνον έφ' όσον τυγχάνουν ιδιοκτήται χρησιούχοι ή έκμεταλλευταί πλέον του ένός άκεραίου αυτοκινήτου, επιδιώκεται διά λόγους ίσης μεταχειρίσεως όπως άναστέλληται μέν ή άναστολή καταβολής τής συντάξεως των ιδιοκτητών κλπ φορτηγών αυτοκινήτων, μόνον έφ' όσον τό αυτοκίνητον ύπερβαίνει τούς έξ τόνους.

Ε. Ειδικαί Διατάξεις.

1. Διά του άρθρου 9 του σχεδίου καθορίζεται ειδικός τρόπος ύπολογισμού του ποσού τής συντάξεως των έν αύτῶ άναφερομένων προσώπων. Η σχετική ρύθμισις έκρίθη άναγκαία διά την περίπτωσιν καθ' ήν θεμελιούται δικαίωμα συντάξεως μόνον κατά την γενικήν νομοθεσίαν του ΙΚΑ ουχι δέ κατά τό εξαιρετικόν συνταξιοδοτικόν καθεστώς τό ισχύον δι' άπαν τό τακτικόν προσωπικόν του ΙΚΑ.

2. Διά του άρθρου 10 παρέχεται ή ευχέρεια άναγνωρίσεως ως χρόνου πραγματικής ύπηρεσίας διανυθείσης εις τούς συγχωνευθέντας εις την ΕΤΒΑ οργανισμούς, των όποιων κατέστη αύτη καθολικός διάδοχος και καθορίζεται ό τρόπος έξαγοράς του άνωτέρω χρόνου.

Έν Άθήναις τή 8 Σεπτεμβρίου 1975

Οι Έπουργοί

Οικονομικών Κοινων. Έπηρεσιών
ΕΥΑΓ. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ Κ. Μ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Τροποποιούμεναι - Καταργούμεναι Διατάξεις
Καταργούμεναι Έπουργικαί Άποφάσεις
και Σχετικαί Διατάξεις.

Πρός τό σχέδιον νόμου «περί τροποποιήσεως τής νομοθεσίας Όργανισμών τινων Κοινωνικής Άσφαλίσεως».

1. Ν. Δ/γμα 224/1973 «περί τροποποιήσεως τής διαπούσης τό Ταμειον Συντάξεων Ηθοποιών. Συγγραφέων, Μουσικών και Τεχνικών Θεάτρου και Κινηματογράφου νο-

1. Ἡ συντάξις τῶν Ἡθοποιῶν, Συγγραφέων, Μουσικῶν καὶ Τεχνικῶν Θεάτρου καὶ Κινηματογράφου, μεταβιβάζεται εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Ἡθοποιῶν, Συγγραφέων καὶ Τεχνικῶν Θεάτρου, ἀποκαλούμενον ἐφεξῆς ἐν τῷ παρόντι χάριν συντομίας «Ταμεῖον».

2. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐξαίρουσιν τῆς ἀσφάλισως τοῦ Ταμείου Συντάξεων Ἡθοποιῶν, Συγγραφέων, Μουσικῶν καὶ Τεχνικῶν Θεάτρου καὶ Κινηματογράφου, ὅσοι ἐφεξῆς, διὰ τὸν κλάδον συντάξεων, εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ι.Κ.Α. τὰ κάτωθι πρόσωπα :

α) οἱ αὐτοτελῶς καὶ δι' ἴδιον λογαριασμὸν ἐργαζόμενοι ἀπολαύσαντες.

β) οἱ μουσικοὶ, οἱ διευθυνταὶ ὀρχήστρας, ὡς καὶ οἱ διδάσκαλοι τῆς μουσικῆς, πλὴν τῶν ἀσχολουμένων κατὰ κύριον ἐπάγγελμα ὡς μουσικῶν εἰς τὸ Ἐθνικὸν Θεάτρον καὶ τὴν Ἐθνικὴν Λαοικὴν Σκηνήν.

γ) τὸ τεχνικὸν προσωπικὸν κινηματογράφου καὶ τῆς ἀεροναυτικῆς καὶ οἱ θεωροὶ - ἐλεγκταὶ εἰσιτηρίων Θεάτρου καὶ κινηματογράφου.

Ἄπας ὁ χρόνος ἀσφάλισως τῶν ὡς ἄνω προσώπων (α-δ) εἰς τὸ Ταμεῖον, πραγματικῶς ἢ ἐξ ἀναγνωρίσεως ὑπολογίζεται ὡς χρόνος πραγματικῆς ἀσφάλισως παρὰ τῷ Ι.Κ.Α.

3. Ἐπὶ μίαν διετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, τὰ περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος πρόσωπα δικαιούνται συντάξεως ἐκ τοῦ Ι.Κ.Α., βάσει τῆς, μέχρι ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος, καμμένης περὶ αὐτῶν νομοθεσίας τοῦ Ταμείου Συντάξεων Ἡθοποιῶν, Συγγραφέων, Μουσικῶν καὶ Τεχνικῶν Θεάτρου καὶ Κινηματογράφου.

4. Τὰ παραμένοντα εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου πρόσωπα ἐξαίρουσιν ταύτης, δι' ὅσον χρόνον ὑπάγονται, διὰ κύριαν συντάξιν, εἰς τὴν ἀσφάλισιν ἑτέρου φορέως, λόγω παροχῆς τῆς αὐτῆς ἢ ἑτέρας ἀπασχολήσεως δι' ἣν ἀσφαλίζονται εἰς τὸ Ταμεῖον.

Ἐφ' ὅσον τὰ ἐν λόγω πρόσωπα προτιμοῦν τὴν ὑπαγωγὴν τῶν εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου, δύναμει τοῦ παρόντος ἀζητήσουν τὴν ἐξαίρεσιν τῶν ἐκ τῆς ἀσφάλισως κυρίας συντάξεως τοῦ ἑτέρου φορέως.

Χρόνος ἀσφάλισως εἰς τὸ Ταμεῖον, ὅστις ἐχρησίμευσεν ἢ ἔσται χρησιμεύσει πρὸς ἀπονομὴν κυρίας συντάξεως ἐξ οἰοδήποτε φορέως κοινωνικῆς ἀσφάλισως ἢ τοῦ Δημοσίου, ἢ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ἀπονομὴν καὶ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως ἐκ τοῦ Ταμείου, τυχὸν δὲ ἀποκλιθεῖσιν εἰς αὐτὸ διὰ τὸν χρόνον τοῦτον εἰσφοράι ἡσυχασμένου ἐπιστρέφονται ἐντόκιως πρὸς 4% τῇ αἰτίσει τοῦ ἐνδιαφερομένου.

2. Καταστατικὸν

Τοῦ Ταμείου Συντάξεων Ἡθοποιῶν, Συγγραφέων, Μουσικῶν καὶ Τεχνικῶν Θεάτρου καὶ Κινηματογράφου, ἀεγχιριθέν δι' ἀριθ. ὑπ' ἀριθ. 14524/Σ. 139 Ἀποφάσεως Ἰ.Κ.Α. (Ἰ.Κ.Α. Ἔργασίας).

Ἄρθρον 3.

1. Παρὰ τὸ Ταμεῖον ἀσφαλίζονται ὑποχρεωτικῶς καὶ αὐτοτελῶς ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἀρχῆς αὐτῆς ἐργασίας ἢ τῆς παροχῆς ἀσφαλιστέας ὑπηρεσίας ἀμοιβῆ πάντες οἱ ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Θεάτρῳ ἢ Κινηματογράφῳ καὶ ἐντὸς τῆς ἐπιπέδου τῆς Χώρας Ἑλλήνες ὑπὸ τὴν ἑλληνικὴν ἐπιμέλειαν ἀσφαλιστέως ὑπηρεσίας, προσωπικῶς καὶ κατὰ κύριον ἐπάγγελμα ἐργαζόμενοι ὑπὸ τὰς ἀκολουθοῦσας εἰδικότητας α) οἱ ἠθοποιοὶ, οἱ ὑποβολεῖς, οἱ κτηνοθῆται, οἱ χορογράφοι, οἱ διευθυνταὶ ἢ ὀδηγοὶ σκηνῆς, οἱ σκηνογράφοι, οἱ ἐνδυματολόγοι, οἱ μουσικοὶ, οἱ διευθυνταὶ ὀρχήστρας (Μαέστροι) ὡς καὶ οἱ διδάσκοντες μουσικῆς, οἱ ταμίαι καὶ οἱ θεωροὶ - ἐλεγκταὶ εἰσιτηρίων, β) οἱ θεατρικοὶ συγγραφεῖς καὶ οἱ μουσικοσυνθέται θεατρικῶν ἢ κινηματογραφικῶν ἔργων, γ) τὸ τεχνικὸν προσωπικὸν θεάτρου καὶ κινηματογράφου, δ) οἱ αὐτοτελῶς καὶ δι' ἴδιον λογαριασμὸν

ἐργαζόμενοι ἀπολαύσαντες, ε) οἱ μεταγινόμενοι εἰς τὴν διοίκησιν τῶν Ἐπαγγελματικῶν Σωματείων τῶν περὶ ὧν ἡ παρούσα παράγραφος προσώπων ἢ τῶν Ἐνώσεων τούτων Σωματείων, ἐφ' ὅσον ἔχουν ὑπαχθῆ εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου ὑπὸ ἑτέραν ἰδιότητα ἀπὸ τριετίας τοὐλάχιστον καὶ ἔχουν πραγματοποιήσει τοὐλάχιστον πεντακοσίας (500) συντάξιμους ἡμέρας ἐργασίας, οἱ μὲν Πρόεδροι καὶ Γενικοὶ Γραμματεῖς ἀδιαφόρως τοῦ ἀν λαμβάνουν παχίαν ἀποζημίωσιν κατὰ μῆνα (ἡμερομίσθια), τὰ δὲ λοιπὰ μέλη ἀποζημίωσιν, ἐφ' ὅσον ἐπὶ τούτοις λαμβάνουν παχίαν ἀποζημίωσιν, ἐκ τῶν Σωματείων ἢ τῶν Ἐνώσεων αὐτῶν ἢ ἐφ' ὅσον κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν, ὁ ἀριθμὸς τῶν ταμειακῶν ἐντάξει μελῶν κατὰ τὸν χρόνον ὑπαγωγῆς τῶν εἰς τὸ Ταμεῖον (λόγω τῆς ἰδιότητος τοῦ μέλους ἀποζημίωσιν) εἴναι μικρότερος τῶν 150, πλὴν τῆς περιπτώσεως κατὰ τὴν ὑποστατικὴν μίαν μόνον ἐπαγγελματικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἀσφαλισμένου ἀριθμὸς τῶν ταμειακῶν ἐντάξει μελῶν αὐτῶν εἶναι τοὐλάχιστον πεντακοσίων (50) ἀδιαφόρως τοῦ ἀν συνεχίζωσιν ἀσκούντες τὸ ἐπάγγελμα αὐτῶν ἢ οὐ.

«Τὰ μέλη τῆς διοικήσεως τῶν ἐπαγγελματικῶν ὀργανώσεων, ἐκτὸς τῶν ἄνω προϋποθέσεων διὰ τὴν ἀσφάλισιν αὐτῶν εἰς τὸ Ταμεῖον, δέον ὅπως ἔχουν τὴν ἰδιότητα ταύτην τοῦ μέλους τῆς διοικήσεως τοὐλάχιστον ἐπὶ μίαν τετραετίαν συνεχῶς ἢ διακεκομμένως» καὶ

στ) τὸ τακτικὸν πάσης κατηγορίας καὶ μορφῆς προσωπικὸν τοῦ Ταμείου.

Διὰ τὸ προσωπικὸν τοῦτο ἐξαιρουσθῆ ἰσχύων καὶ μετὰ τὴν ἰσχύον τοῦ παρόντος, ὁ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 56047/1 ἀπὸ 12.12.1953 ἀποφάσεως τοῦ Ἰ.Κ.Α. Ἔργασίας ἐπιβεβληθεὶς Κανονισμὸς Συνταξιοδοτήσεως τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ταμείου.

2. «Ὡσαύτως ἀσφαλίζονται παρὰ τῷ Ταμείῳ ὑποχρεωτικῶς καὶ αὐτοτελῶς οἱ εἰς τὴν κινηματογράφου Ἑλληνικοῦ Κινηματογράφου ἔργων ἐργαζόμενοι ὡς ποιητῆς ἢ μουσικοὶ καθὼς καὶ οἱ σκηνοθέται, σκηνογράφοι, ἐνδυματολόγοι, χορογράφοι καὶ τὸ τεχνικὸν προσωπικὸν τὸ ἐργαζόμενον εἰς τὴν παραγωγὴν Ἑλληνικῶν Κινηματογραφικῶν ἔργων, ὡς καὶ εἰς ξένους κίβλους διευθυνταὶ παραστάσεως ἐν Ἑλλάδι, ἐφ' ὅσον πάντα τὰ πρόσωπα αὐτά, κατὰ τὴν ἀνάληψιν τῆς ἐργασίας τῶν αὐτῶν, ἐπυγχονοῦν ἡσυχασμένοι τοῦ Ταμείου».

3. Καταστατικὸν τοῦ Ταμείου Συντάξεων προσωπικοῦ Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων τοῦ Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 27.

Πέροι τοῦ Ταμείου εἰσφορῶν :

1.
2. Μηνιαία εἰσφορὰ τοῦ ἐργοδότη προκειμένου περὶ τῶν ὑπάλλων του ἰσὴ πρὸς τὰς ἄνω (παρ. 1) κρατήσεις ἐπὶ ταῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῶν ἡσυχασμένων.
3. Ἐτησίαι εἰσφορὰ τῶν Ἐπιμελητηρίων ὑπολογιζομένη εἰς 3% ἐπὶ τῶν πραγματοποιουμένων ἐν συνόλῳ ἐσόδων τῶν ἐκαστῶν χρήσεως, μὴ δυναμένη ὅμως νὰ ὑπερβῇ τὸ ἄθροισμα τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν χρόνον, ὡς ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ 2 δώδεκα μηνιαίων εἰσφορῶν αὐτοῦ.
4. Ἰπ' ἀριθ. 142062/Σ. 1829/ 12.68 ὑπουργικῆ ἀποφάσεως «περὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ καταστατικοῦ Συντάξεων τοῦ Ταμείου Συντάξεων Ἐμπορικῶν καὶ Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων τοῦ Ἑλλάδος». (ΦΕΚ 719 Β').
 - α) Αἱ παράγραφοι 2, 3 τοῦ ἄρθρου 27 ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολουθῶς :
 - α) Μηνιαία εἰσφορὰ τοῦ ἐργοδότη ἐκ δέκα τοῖς ἑκατῶν (10%) ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἀποδογῶν τῶν.
 - β) Ἐτησίαι εἰσφορὰ τῶν Ἐπιμελητηρίων ὑπολογιζομένη εἰς πέντε τοῖς ἑκατῶν (5%) ἐπὶ τῶν πᾶσαι χρήσεως συνολικῶν ἐσόδων τῶν, τακτικῶν, ἐκτάκτων καὶ ἐπιπροσχηθῆσεων οἰκισθῆσιν φέσεως, μέχρι τῆς 31.12.71.
 - γ) Ἰπ' ἀριθ. 32/3/9250/11.1.72 ὑπουργικῆ ἀποφάσεως «περὶ τροποποιήσεως τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ Κανονισμοῦ

Επιμελητηρίων του Κράτους».

«1. Η παρ. 3 του άρθρου 27 του Κανονισμού Συντάξεων του Ταμείου Συντάξεων Προσωπικού Εμπορικών και Βιομηχανικών Επιμελητηρίων του Κράτους, τροποποιείται ως ακολούθως :

3. Έτησία εισφορά των Επιμελητηρίων ίση προς 3% του συνόλου των κατά το προηγούμενο ημερολογιακών έτος πραγματοποιηθέντων πάσης φύσεως εσόδων των ως ταύτα απεικονίζονται εις τον έγκειρισμένον απολογισμόν του οικείου έτους.

Ειδικώς προκειμένου περί των Εμπορικών και Βιομηχανικών Επιμελητηρίων το υπό του προηγούμενου εδαφίου προβλεπόμενον ποσοστόν της, περί της το αυτό εδάφιον, εισφοράς, έρίζεται εις όκτώ τοίς εκατόν (8%).

II. Η παρούσα, ητις εφαρμόζεται από του υπολογισμού της έτησίας εισφοράς του έτους 1972, δημοσιευθήτω διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως».

6. Άρθρον 1 του Ν.Δ. 2520/53.

Ός μή βασικαί διατάξεις νοούνται αί όρίζουσαι περί του κύκλου των άμέσως και έμμέσως ασφαλιστέων προσώπων, του τρόπου συνθέσεως των συλλογικών όργάνων διοικήσεως των όργανισμών, του τρόπου, χρόνου και προϋποθέσεως ύπαγωγής εις την ασφάλισιν, της οικονομικής και διοικητικής όργανώσεως (σύνθεσις προσωπικού, προσόντα διορισμού, προαγωγής, καταβλητέα μισθοδοσία και προσαυξήσεις τούτων, πειθαρχική ευθύνη και δικαιοδοσία, απόλυσις, μετάθεσις), των προϋποθέσεων, της εκτάσεως, του είδους και ύψους των χορηγητέων πάσης φύσεως ασφαλιστικών παροχών, της διαδικασίας άπονομής και διακοπής τούτων, της άναγκωριστέας υπό ώρισμένης προϋποθέσεως προϋπηρεσίας, του προσδιορισμού των εισφορών των ησφαλισμένων και των έργοδοτών κ.λπ.

Ός βασικαί διατάξεις θεωρούνται αί άφορώσαι την σύστασιν ή κατάργησιν όργανισμών Κοιν. Ασφαλίσεως, καθιέρωσιν υπέρ αυτών κοινωνικών εισφορών και την επιβολήν ποινικών κυρώσεων.

7. Νόμος 2868 της 16/20 Ιουλίου 1922 «περί ύποχρεωτικής ασφαλίσεως των εργατών και ιδιωτικών υπαλλήλων».

Άρθρον 4α.

Πάσα επιχείρησις ή εργασία, περί της το άρθρον 1 του παρόντος νόμου, ύποχρεούται εις καταβολήν ποσοστού ίσου προς το παρά του προσωπικού καταβαλλόμενον, μη δυνάμενον δέ πάντως, δι' έκαστον είδος ασφαλίσεως, να είναι έλασσον των 3%, ούδδ μείζον των 6% των εις κράτησιν ύποκειμένων άποδοχών του ασφαλιζόμενου. εκτός αν ή επιχείρησις δέχεται ανώτερον ποσοτόν. Η περί όριου των εισφορών διάταξις αυτή δεν ισχύει ως προς τά ήδη λειτουργούντα ή επί ειδικών νόμων βασιζόμενα ταμεία κοινωνικής προνοίας. ειμή κατόπιν ειδικού Β. Διατάγματος εκδιδόμενου μετά γνωμοδότησιν του συμβουλίου ασφαλίσεως. Επιχειρήσις λειτουργούσα επί τριετίαν και έχουσα προσωπικόν εξ 70 προσώπων και άνω, όφείλει εντός εξ (6) μηνών από της ισχύος του παρόντος να ύποβάλη προς έγκρισιν εις το Υπουργείον Εθνικής Οικονομίας σχετικόν κανονισμόν ταμείων, περί ών ο νόμος ούτος, ύποκειμένη άλλως εις καταβολήν 2.000 δρχ. δι' έκαστον μήνα καθυσπερήσεως υπέρ του ταμείου προνοίας των εργατών, ών την είσπραξιν επιμελείται ο Υπουργός της Εθνικής Οικονομίας κατά τάς διατάξεις της περιπτώσεως δ' του άρθρου 6 του νόμου 551. Γά Εμπορικά και Βιομηχανικά Επιμελητήρια του Κράτους, εντός εξ μηνών από της ισχύος του παρόντος ύποχρεούνται κατά τάς διατάξεις αυτού να συστήσουν κοινόν ταμείον κοινωνικών ασφαλίσεως υπέρ του υπαλληλικού και υπηρετικού αυτών προσωπικού. Όμοειδείς επιχειρήσεις δύνανται να συστήσουν κοινά Ταμεία κοινωνικών ασφαλίσεως. Διάταγμα, εκδιδόμενον τη προτάσει του ύπουργικού συμβουλίου, δύναται κατά τους όρους του παρόντος να επιβάλη

την σύστασιν κοινών ταμείων κοινωνικών ασφαλίσεως εις όμοειδείς επιχειρήσεις, άπασχολούσας προσωπικόν έλαττων των 70 προσώπων.

8. Υπουργική άπόφασις ύπ' αριθ. 55/9269/18.12.1971, «περί χορηγήσεως δώρου επ' ευκαιρία των έορτών Χριστουγέννων 1971 και Ν. Έτους 1972».

1. Εγκρίνομεν την παροχήν επ' ευκαιρία των επικειμένων έορτών των Χριστουγέννων 1971 και Ν. Έτους 1972 εις έκαστον Εφημεροδιποώλην εκ των ησφαλισμένων την 1/12/1971 εις : α) το Ταμείον Συντάξεων Εφημεροδιποωλών και υπαλλήλων Πρακτορείων, β) το Ταμείον Συντάξεων Εφημεροδιποωλών και υπαλλήλων Πρακτορείων Θεσσαλονίκης και γ) το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεως, βάσει των διατάξεων του Ν.Δ. 3871/58 και Β.Δ. ύπ' αριθ. 676/1960, δώρου ίσου προς το ποσόν των 2.000 δραχμών.

Το δώρον θέλει καταβληθῆ ύπό των ανωτέρω Ταμείων από 20/12/71.

2. Ειδικώς προκειμένου περί των ησφαλισμένων εις το Ι.Κ.Α. Εφημεροδιποωλών δυνάμει των διατάξεων του Ν.Δ. 3871/1958 και Β.Δ. ύπ' αριθ. 676/1960, το δώρον θέλει καταβληθῆ από της 20.12.71 ύπό των οικείων ύποκαταστημάτων του Ι.Κ.Α. επί τη άποδόσει εις τοϋτο της συνολικής, διά την αίτιαν ταύτην, δαπάνης του Ταμείου Συντάξεων Εφημεροδιποωλών και υπαλλήλων πρακτορείων Θεσσαλονίκης προκειμένου περί των καταβληθησομένων δώρων εις τους Εφημεροδιποώλας Μακεδονίας—Θράκης και παρά του Ταμείου Συντάξεων Εφημεροδιποωλών και υπαλλήλων Πρακτορείων προκειμένου περί των καταβληθησομένων δώρων εις τους Εφημεροδιποώλας της ύπολοίπου χώρας.

Η άπόδοσις θα λάβη χώραν βάσει ειδικών όνομαστικών καταστάσεων των Εφημεροδιποωλών, εις τους όποιους έχορηγήθη δώρον, εις άς θα αναγράφηται και ή ημέρα έγγραφως εις τά μητρώα ησφαλισμένων του Ι.Κ.Α..

3. Η κάλυψις της διά τ' ανωτέρω Ταμεία προκληθησομένης δαπάνης θέλει γίνη κατά τά όρισθησόμενα διά κοινής άποφάσεως των Υπουργών Βοηθού Πρωθυπουργού, Εθνικής Οικονομίας και ήμών.

9. Υπουργική άπόφασις ύπ' αριθ. 55/5145/18.12.1972 «περί χορηγήσεως δώρου επ' ευκαιρία των έορτών Χριστουγέννων 1972, Νέου Έτους 1973 εις τους Εφημεροδιποώλας».

1. Εγκρίνομεν την παροχήν, επ' ευκαιρία των επικειμένων έορτών των Χριστουγέννων 1972 και Νέου Έτους 1973, εις έκαστον Εφημεροδιποώλην, εκ των ησφαλισμένων την 1.12.1972, εις α) το Ταμείον Συντάξεων Εφημεροδιποωλών και υπαλλήλων Πρακτορείων, β) το Ταμείον Συντάξεων Εφημεροδιποωλών και υπαλλήλων Πρακτορείων Θεσσαλονίκης και γ) το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεως, βάσει των διατάξεων του Ν.Δ. 3871/58 και Β.Δ. ύπ' αριθ. 676/1960, δώρου ίσου προς το ποσόν των δύο χιλιάδων (2.000) δραχμών.

Το δώρον θέλει καταβληθῆ ύπό των ανωτέρω Ταμείων από 20.12.1972.

2. Ειδικώς προκειμένου περί των ησφαλισμένων εις το ΙΚΑ εφημεροδιποωλών δυνάμει των διατάξεων του Ν.Δ. 3871/1958 και Β.Δ. ύπ' αριθ. 676/1960 το δώρον θέλει καταβληθῆ από της 20.12.1972 ύπό των οικείων ύποκαταστημάτων του Ι.Κ.Α. επί τη άποδόσει εις τοϋτο της συνολικής, διά την αίτιαν ταύτην, δαπάνης παρά του Ταμείου Συντάξεων Εφημεροδιποωλών και υπαλλήλων Πρακτορείων Θεσσαλονίκης προκειμένου περί των καταβληθησομένων δώρων εις τους Εφημεροδιποώλας Μακεδονίας — Θράκης και παρά του Ταμείου Συντάξεων Εφημεροδιποωλών και υπαλλήλων Πρακτορείων προκειμένου περί των καταβληθησομένων δώρων εις τους Εφημεροδιποώλας της ύπολοίπου Χώρας.

Η κατά τά άνω άπόδοσις θα λάβη χώραν βάσει ειδικών όνομαστικών καταστάσεων των Εφημεροδιποωλών, εις τους όποιους έχορηγήθη δώρον, εις άς θα αναγράφηται και ή ημέρα έγγραφως εις τά μητρώα ησφαλισμένων του Ι.Κ.Α..

10. Υπουργική απόφασις υπ' αριθ. 55/2336/21.4.1973 «περί χορηγήσεως δώρου επ' ευκαιρία έορτών Πάσχα εις τούς εφημεριδοπώλας».

1. Εγκρίνομεν την παροχήν επ' ευκαιρία τών επικειμένων έορτών του Πάσχα 1973 εις έκαστον εφημεριδοπώλην, εκ τών ήσφαλισμένων την 1.4.1973 α) εις τό Ταμείον Συντάξεων Εφημεριδοπωλών και Υπαλλήλων Πρακτορείων, β) εις τό Ταμείον Συντάξεων Εφημεριδοπωλών και Υπαλλήλων Πρακτορείων Θεσσαλονίκης και γ) εις τό Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων, βάσει τών διατάξεων του Ν.Δ. 3871/1958 και Β. Δ/τος υπ' αριθ. 676/1960, δώρου ίσου πρὸς τό ποσόν τών χιλίων δραχμ. (1.000).

2. Τό δῶρον θέλει καταβληθῆ ὑπό τών άνωτέρω Ὁργανισμῶν ἀπό 24.4.1973 ἕως τῆς 15.5.1973.

3. Εἰδικῶς προκειμένου περί τών ήσφαλισμένων εις τό ΙΚΑ Εφημεριδοπωλῶν, δυνάμει τών διατάξεων του Ν.Δ. 3871/1958 και Β. Δ/τος 676/1960, τό δῶρον θέλει καταβληθῆ ἀπό 24.4.1973 ὑπό τών οικείων Ὑποκαταστημάτων αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ ἀποδόσει εις τοῦτο τῆς συνολικῆς, διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην, δαπάνης παρὰ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Εφημεριδοπωλῶν και Ὑπαλλήλων Πρακτορείων Θεσσαλονίκης, προκειμένου περί τών καταβληθισομένων δῶρων εις τούς Εφημεριδοπώλας Μακεδονίας — Θράκης και παρὰ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Εφημεριδοπωλῶν και Ὑπαλλήλων Πρακτορείων, προκειμένου περί τών καταβληθισομένων δῶρων εις τούς Εφημεριδοπώλας τῆς ὑπολοίπου χώρας.

Ἡ κατά τὰ άνω ἀπόδοσις, ὡς λάβη χῶρον βάσει εἰδικῶν ὀνομαστικῶν καταστάσεων τών Εφημεριδοπωλῶν εις τούς ὁποίους ἐχορηγήθη δῶρον, εις ἀς θά ἀναγράφηται και ἡ ἡμέρα ἐγγραφῆς εις τὰ μητρώα ήσφαλισμένων του ΙΚΑ.

Ἡ παρούσα δημοσιευθῆτω διὰ τῆς Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

11. Ν. Δ/ΓΜΑ 1097/1972 «περί μὴ ἐπιστροφῆς εις τό Ταμείον Συντάξεων Εφημεριδοπωλῶν και Ὑπαλλήλων Πρακτορείων και τό Ταμείον Συντάξεων Εφημεριδοπωλῶν και Ὑπαλλήλων Πρακτορείων Θεσσαλονίκης τών καταβληθέντων παρ' αὐτῶν ποσῶν διὰ δῶρον Πάσχα 1970 τών Εφημεριδοπωλῶν».

Ἄρθρον 1.

Ποσά καταβληθέντα ὑπό τοῦ Ταμείου Συντάξεων Εφημεριδοπωλῶν και Ὑπαλλήλων Πρακτορείων και τοῦ Ταμείου Συντάξεων Εφημεριδοπωλῶν και Ὑπαλλήλων Πρακτορείων Θεσσαλονίκης διὰ δῶρα Πάσχα 1970 τών Εφημεριδοπωλῶν, θεωροῦνται καλῶς καταβληθέντα και δὲν ἐπιτρέφονται.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περί τροποποιήσεως τῆς νομοθεσίας Ὁργανισμῶν τινων Κοινωνικῆς Ασφαλίσεως.

Ταμείον Συντάξεων Ἡθοποιῶν, Συγγραφέων και Τεχνικῶν Θεάτρου.

Ἄρθρον 1.

1. Ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ μεθεπομένου τῆς δημοσίεως τοῦ παρόντος ἐξαιροῦνται τῆς ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ λάθῳ Συντάξεως τοῦ Ίδρυματος Κοινωνικῶν Ασφαλίσεων, αἰχόμενα ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας, εις τὴν ἀσφάλισιν ὁ Ταμείον Συντάξεων Ἡθοποιῶν, Συγγραφέων και Τεχνικῶν Θεάτρου ἐκεῖνα ἐκ τών ἐν παρ. 2 τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ Δ. 224/1973 «περί τροποποιήσεως τῆς διεπούσης τοῦ Ταμείου Συντάξεων Ἡθοποιῶν, Συγγραφέων, Μουσικῶν και Τεχνικῶν Θεάτρου και Κινηματογράφου νομοθεσίας και συγχωρέσεως εις τοῦτο τοῦ Ταμείου Ἐργασίας, Ἡθοποιῶν», ἀναρρομένων προσώπων, τὰ ὁποῖα ἐκέκτηντο κατά τὴν ἐναρξίν ἐς ἰσχύος τοῦτου πενταετῆ χρόνον ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ ταμείῳ τοῦτου ἢ 1.200 ἡμέρας ἐργασίας ἐν ἀσφαλίσει παρ' αὐτοῦ.

2. Τὰ κατά τὴν προηγουμένην παράγραφον πρόσωπα ὑποχρεοῦνται εις τὴν καταβολὴν εις τό Ταμείον Συντάξεων Ἡθοποιῶν, Συγγραφέων και Τεχνικῶν Θεάτρου προσθέτου εισφορᾶς ἐκ 2% ὑπολογιζομένης ἐπὶ τών ἀπολογῶν, ἐρ' ὧν καταβάλλονται αὐτὴν εἰσφορὰν ἡτταλιζόμενοι εις τό Ταμείον.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. 224/1973 καταργεῖται ἀπὸ τῆς ἰσχύος. Τυχόν ὑπεβλήθειται εις τό Ι.Κ.Α. ἢ τό Ταμείον Συντάξεων Ἡθοποιῶν, Συγγραφέων και Τεχνικῶν Θεάτρου αἰτήσεις, βάσει τῆς διατάξεως ταύτης κρίνονται ὑπό τοῦ Ταμείου, ὅπερ φέρεται τό βάρος συνταξιοδοτήσεως τών δικαιούχων, ὡς και τό βάρος τών συντάξεων τών ἀπονεμηθειῶν ὑπό τοῦ Ι.Κ.Α. βάσει τῆς καταργουμένης κατά τὰ άνωτέρω διατάξεως.

Οἱ συνταξιοῦχοι τῆς κατηγορίας ταύτης θεωροῦνται, ἀρ' ἤς ἐτυχον συντάξεως ἐκ τοῦ ΙΚΑ, ὡς συνταξιοῦχοι τοῦ Ταμείου, ὅπερ ὑποχρεοῦνται νὰ ἀποδώσῃ εις τό ΙΚΑ τὰ ὑπ' αὐτοῦ καταβληθέντα ποσά συντάξεων.

2. Ἡ παρ. 4 τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. 224/1973 καταργεῖται, ἀρ' ἤς ἰσχύσεν.

Ταμείον Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἐμπορικῶν και Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων τοῦ Κράτους.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἐμπορικῶν και Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων τοῦ Κράτους εἰσφορὰ τών Ἐπιμελητηρίων τοῦ Κράτους ἐρίζονται ὡς κάτωθι:

α) Μηνιαία ἐργοδοτικὴ εἰσφορὰ τοῦ οικείου Ἐπιμελητηρίου ἐκ δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10%) ἐπὶ τοῦ συνόλου τών ἀπολογῶν τών ἡτταλιζόμενων.

β) Ἐτησια εἰσφορὰ τών Ἐπιμελητηρίων ἐξ ὀκτώ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (8%) ἐπὶ τοῦ συνόλου τών κατά τό προηγουμένον ἡμερολογιακὸν ἔτος πραγματοποιηθέντων πάσης φύσεως ἐσόδων τών, ὡς ταῦτα ἀπεικονίζονται εις τὸν ἐγκεικλιζόμενον ἀπολογισμόν τοῦ οικείου ἔτους.

Ἡ εἰσφορὰ αὕτη καταβάλλεται κατά τὰ δύο τρίτα (2/3) αὐτῆς ἐντὸς τῆς χρήσεως εις ἣν ἀναφέρεται και κατά τό ὑπόλοιπον τῆς μέχρι τῆς 31ης Ἰανουαρίου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Ἄρθρον 4.

Εἰσφορὰ Ἐπιμελητηρίων, περί ὧν ἡ παράγραφος 1 τῆς ὑπ' αριθ. 142062/Σ.1829/6.12.1968 ἀποράσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν (ΦΕΚ 719 Β/68), καταβληθείσῃ εις τό Ταμείον δὲν ἐπιστρέφονται, τυχόν δὲ ἐκκρεμεῖς δίκαι, περί αὐτῶν, καταργοῦνται.

Ἄρθρον 5.

Αἱ μὴ βαρτικά, κατά τὴν ἐνοσίαν τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. 2520/1953 «περί προσδιορισμοῦ τών ἀντικειμένων ἐρ' ὧν ἐφαρμόζεται ἡ διαδικασία ἡ διαγγραφομένη ὑπό τοῦ ἀρθρου 59 τοῦ Α. Ν. τῆς 11 Νοεμβρίου 1935 «περί ὀργανισμοῦ τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας» ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη και συνεπληρώθη ὑπό τοῦ ἀρθρου 1 τοῦ Α. Ν. 694/1937», διατάξεις τῆς διεπούσης τοῦ Ταμείου Συντάξεων Προσωπικοῦ Ἐμπορικῶν και Βιομηχανικῶν Ἐπιμελητηρίων τοῦ Κράτους νομοθεσίας συμπληροῦνται, τροποποιοῦνται και ἀντικαθίστανται διὰ Π. Διαταγμάτων ἐκδιδόμενων τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου και γνώμην τοῦ Συμβουλίου Κοινωνικῆς Ασφαλίσεως.

ΙΚΑ — Ταμείον Συντάξεων Εφημεριδοπωλῶν και Ὑπαλλήλων Πρακτορείων Ἀθηνῶν και Θεσσαλονίκης.

Ἄρθρον 6.

Κυροῦνται, καθ' ὅλας αὐτῶν τὰς διατάξεις, ἀρ' ἤς ἰσχύσεν, αὐτὴν ἀποράσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν 1) ὑπ' αριθ. Φ.55/9269/18.12.71 «περί χορηγήσεως δώρου επ' ευκαιρία τών έορτῶν τών Χριστουγέννων 1971 και Ν. Ἐτους 1972 εις τούς εφημεριδοπώλας» (ΦΕΚ Β' 1023/1971), 2) ὑπ' αριθ. Φ.55/5145/18.12.72 «περί χορηγήσεως δώρου επ' ευκαιρία τών έορτῶν Χριστουγέννων 1972 και